YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

3 päivänä maaliskuuta 2009 *

Asiassa C-205/06,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 5.5.2006,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. Støvlbæk, B. Martenczuk ja C. Tufvesson, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Itävallan tasavalta, asiamiehinään C. Pesendorfer ja G. Thallinger,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jota tukevat

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään M. Lumma ja C. Blaschke,

Liettuan tasavalta, asiamiehenään D. Kriaučiūnas,

Unkarin tasavalta, asiamiehinään J. Fazekas, K. Szíjjártó ja M. Fehér, ja

Suomen tasavalta, asiamiehinään A. Guimaraes-Purokoski ja J. Heliskoski,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, A. Ó Caoimh ja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Arestis, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus ja E. Levits,

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.5.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.7.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 307 artiklan toisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole käyttänyt aiheellisia keinoja ristiriitojen poistamiseksi pääomansiirtoa koskevista määräyksistä investointien suojelua koskevissa sopimuksissa (jäljempänä investointisopimukset), jotka se on tehnyt Korean tasavallan, Kap Verden tasavallan, Kiinan kansantasavallan, Malesian, Venäjän federaation ja Turkin tasavallan kanssa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Itävallan tasavalta teki ennen Euroopan unioniin liittymistään kahdenvälisiä investointisopimuksia Kiinan kansantasavallan (sopimus tuli voimaan 11.10.1986 (BGBl. 537/1986)), Malesian (sopimus tuli voimaan 1.1.1987 (BGBl. 601/1986)), Venäjän federaation (sopimus tuli voimaan 1.9.1991 (BGBl. 387/1991), ja alun perin se tehtiin entisen Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton kanssa ja saatettiin sitten sovelletta-

vaksi Itävallan tasavallan ja Venäjän federaation välillä noottienvaihdon nojalla (BGBl. 257/1994)), Korean tasavallan (sopimus tuli voimaan 1.11.1991 (BGBl. 523/1991)), Turkin tasavallan (sopimus tuli voimaan 1.1.1992 (BGBl. 612/1991)) ja Kap Verden tasavallan (sopimus tuli voimaan 1.4.1993 (BGBl. 83/1993)) kanssa.

3 Näissä sopimuksissa on lauseke, jonka mukaan kumpikin sopimuspuoli takaa toisen sopimuspuolen investoijille ilman kohtuutonta viivästystä investointiin liittyvien maksujen vapaan siirron vapaasti vaihdettavana valuuttana.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

4 Komissio katsoi, että nämä kahdenväliset sopimukset voivat estää soveltamasta pääomanliikkeiden ja maksujen rajoituksia, joista Euroopan unionin neuvosto voi päättää EY 57 artiklan 2 kohdan, EY 59 artiklan ja EY 60 artiklan 1 kohdan nojalla, joten se osoitti 12.5.2004 Itävallan tasavallalle virallisen huomautuksen.

5 Kyseinen jäsenvaltio toimitti komissiolle virallista huomautusta koskevat huomautuksensa 14.7.2004 päivätyllä kirjeellä. Se väitti, että kyseessä olevien investointisopimusten riidanalaiset määräykset eivät vaikuttaisi kielteisesti EY:n perustamissopimuksessa määrättyihin pääomanliikkeiden ja maksujen rajoittamista koskeviin toimenpiteisiin eivätkä ne toisaalta vaikuttaisi kyseisen jäsenvaltion tällaisia rajoittavia toimenpiteitä koskevaan äänestyskäyttäytymiseen, joten niillä ei loukattaisi neuvoston toimivaltaa, mikäli tämä aikoisi toteuttaa kyseisiä toimenpiteitä.

6 Komissio katsoi, että Itävallan tasavallan esittämät argumentit olivat riittämättömät ja että tämä jäsenvaltio oli EY 307 artiklan toisessa kohdassa määrätyn vastaisesti jättänyt käyttämästä aiheellisia keinoja ristiriitojen poistamiseksi pääomansiirtoa koskevista määräyksistä kyseessä olevissa eri investointisopimuksissa, joten se osoitti sille 21.3.2005 perustellun lausunnon.

7 Itävallan tasavalta toimitti perustellusta lausunnosta huomautuksensa komissiolle 19.5.2005 päivätyllä kirjeellä. Se pysytti argumentit, joihin se oli vedonnut virallisesta huomautuksesta esittämissään huomautuksissa, ja vetosi lisäksi siihen, että jos Euroopan yhteisö haluaisi toteuttaa toimenpiteitä, riidanalaisissa sopimuksissa määrätyn riitojenratkaisujärjestelmän mukaisesti olisi mahdollista päästä yksimieliseen ratkaisuun. Itävallan tasavalta totesi myös, että kun se parhaillaan tarkistaa kahdenvälisiä investointisopimuksia koskevaa mallisopimustaan, tähän sopimukseen on tarkoitus sisällyttää niin sanottu REIO-lauseke (”Regional Economic International Organisation” -lauseke), jossa otetaan huomioon mahdolliset pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitukset, joista unioni tai yhteisö voisi päättää, ja johon kaikki tulevat kansainvälisiä sopimuksia koskevat neuvottelut perustuvat.

8 Komissio katsoi, että näillä argumenteilla ei voitu kumota perustellussa lausunnossa esitettyjä väitteitä, joten se päätti nostaa tämän kanteen.

Kanne

Vaatimus suullisen käsittelyn aloittamisesta uudelleen

9 Itävallan tasavalta vaati 30.7.2008 päivätyllä kirjeellä, että yhteisöjen tuomioistuin määrää suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen työjärjestyksen 61 artiklan nojalla, koska komissio esitti suullisessa käsittelyssä sääntöjenvastaisesti uuden väitteen ja

koska tämän takia julkisasiamiehen ratkaisuehdotus perustui tosiseikkoihin ja argumentteihin, joista asianosaiset eivät olleet voineet lausua asianmukaisesti.

10 Itävallan tasavalta nimittäin väittää, että komissio katsoi siinä ensimmäisen kerran ja totesi lyhyesti, että kyseessä olevien kahdenvälisten investointisopimusten pysyttäminen ennallaan on ristiriidassa EY 10 artiklan kanssa.

11 Kyseisen jäsenvaltion mukaan julkisasiamies ehdotti ratkaisuehdotuksensa 33–43 ja 71 kohdassa, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa EY 57 artiklan 2 kohdan, EY 59 artiklan ja EY 60 artiklan 1 kohdan lisäksi myös EY 10 artiklan perusteella, että jäsenyysvelvoitteita ei ole noudatettu.

12 Itävallan tasavalta toteaa lisäksi, että kuten monet muutkin jäsenvaltiot ovat korostaneet, komissio täsmensi muuttunutta argumentaatiotaan hyvin myöhään ja epäselvästi.

13 Tämän osalta on palautettava mieleen yhtäältä, että yhteisöjen tuomioistuin voi omasta aloitteestaan tai julkisasiamiehen ehdotuksesta tai myös asianosaisten pyynnöstä määrätä työjärjestyksensä 61 artiklan mukaisesti suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen, jos se katsoo, että se ei ole saanut riittävää selvitystä asiasta tai että asia olisi ratkaistava sellaisen argumentin perusteella, josta asianosaiset eivät ole lausuneet (ks. asia C-210/03, Swedish Match, tuomio 14.12.2004, Kok., s. I-11893, 25 kohta; asia C-138/05, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, tuomio 14.9.2006, Kok., s. I-8339, 23 kohta ja asia C-17/98, Emesa Sugar, määräys 4.2.2000, Kok., s. I-665, 18 kohta).

14 Toisaalta on muistutettava siitä, että EY 222 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiesten tehtävänä on täysin puolueettomina ja riippumattomina esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat heidän myötävaikutustaan. Koska

julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi tämä päätyy tiettyyn ratkaisuun, eivät sido yhteisöjen tuomioistuinta, suullista käsittelyä ei ole välttämätöntä aloittaa uudelleen työjärjestyksen 61 artiklan mukaisesti aina, kun julkisasiamies ottaa esiin oikeuskysymyksen, josta asianosaiset eivät ole lausuneet.

15 Koska yhteisöjen tuomioistuin katsoo nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, että se on saanut riittävän selvityksen voidakseen ratkaista asian ja että asiaa ei tarvitse ratkaista sellaisten argumenttien perusteella, joista asianosaiset eivät ole lausuneet varsinkaan istunnossa, suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskevaa vaatimusta ei ole tarpeen hyväksyä.

Investointisopimusten ristiriitaisuus perustamissopimuksen kanssa

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

16 Komission mukaan se, että kyseessä olevissa sopimuksissa ei ole mitään määräystä, jossa nimenomaisesti varattaisiin Itävallan tasavallalle mahdollisuus soveltaa toimenpiteitä, joista neuvosto voisi tarvittaessa päättää EY 57, EY 59 ja EY 60 artiklan nojalla, on omiaan tekemään tälle jäsenvaltiolle vaikeammaksi tai jopa mahdottomaksi noudattaa yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, ja koska tämä jäsenvaltio ei ole käyttänyt aiheellisia keinoja tällaisen ristiriidan poistamiseksi, se on jättänyt noudattamatta EY 307 artiklan toisen kohdan mukaisia velvoitteitaan.

17 Komissio väittää, että mikäli neuvosto päättäisi pääomanliikkeiden ja maksujen rajoituksista, aika, joka olisi tarpeen kyseessä olevien sopimusten irtisanomiseksi tai niistä uudelleen neuvottelemiseksi, johtaisi siihen, että Itävallan tasavallalla olisi kansainvälisen oikeuden nojalla velvollisuus tällä välin jatkaa kyseessä olevien sopimusten, mukaan lukien niissä oleva maksujen siirtoja koskeva lauseke, sovelta-

mista, mikä sitä paitsi olisi EY 307 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn mukaista. Komission mukaan tästä seuraisi, että yhteisössä ei sovellettaisi neuvoston antamia toimenpiteitä yhtenäisesti.

18 Itävallan tasavalta katsoo, että koska neuvosto ei ole päättänyt pääomanliikkeiden ja maksujen rajoituksista, se voi vapaasti säännellä pääomanliikkeitä kolmansien maiden kanssa EY 56 artiklan nojalla. Se väittää, että niin kauan kuin neuvosto ei ole päättänyt mistään rajoituksista, ei ole tarpeen tutkia, ovatko kyseessä olevat sopimukset yhteensopivia perustamissopimuksen sellaisen määräyksen kanssa, jota ei vielä ole sovellettu.

19 Saksan liittotasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta ja Suomen tasavalta tukevat Itävallan tasavallan argumentteja ja katsovat, että kyseessä olevat investointisopimukset eivät ole ristiriidassa yhteisön voimassa olevien toimien kanssa, jotka koskevat pääomien vapaata liikkuvuutta, koska nämä toimet eivät vaikuta kyseisiin sopimuksiin. Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, johon komissio vetoaa, on kyseisten jäsenvaltioiden mukaan täysin hypoteettista.

20 Kyseiset jäsenvaltiot toteavat, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn, josta EY 226 artiklassa määrätään, tarkoituksena ei ole tutkia tilanteita, joissa väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on hypoteettista, vaan sen tarkoituksena on puuttua tilanteisiin, joissa jäsenvaltiot todella ovat jättäneet noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan.

21 Saksan liittotasavalta ja Unkarin tasavalta korostavat, että kolmannen maan kanssa tehdyn sopimuksen tuleva ja mahdollinen ristiriitaisuus johdetun yhteisön oikeuden kanssa ei kuulu EY 307 artiklan soveltamisalaan ja että se voitaisiin mahdollisesti todeta vain, jos neuvosto tosiasiallisesti käyttäisi toimivaltaansa alalla, jota mainittu artikla koskee.

22 Suomen tasavalta täsmentää, että komissio ei näytä toteen väitettään, jonka mukaan jäsenyysvelvoitteita on jätetty noudattamatta, eikä se yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti voi nojautua olettamuksiin.

23 Liettuan tasavalta lisää, että EY 307 artiklan toisen kohdan tarkoituksena ei ole varmistaa, että jäsenvaltioiden tekemien kansainvälisten sopimusten määräykset ovat muodollisesti yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa, vaan sen tarkoituksena on huolehtia siitä, että yhteisön oikeuden säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan tehokkaasti varsinkin silloin, kun jäsenvaltiot ovat ennen liittymistään tehneet kolmansien valtioiden kanssa samoja aloja koskevia kansainvälisiä sopimuksia.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

24 Kyseessä olevissa Itävallan tasavallan tekemissä eri investointisopimuksissa on samankaltaisia määräyksiä, joissa taataan vapaus siirtää ilman kohtuutonta viivästystä investointiin liittyvät maksut vapaasti vaihdettavana valuuttana.

25 Niissä taataan siten erityisesti vapaus siirtää varoja investoinnin toteuttamiseksi, hallinnoimiseksi ja laajentamiseksi, vapaus kotiuttaa investoinnilla hankitut tulot ja vapaus siirtää luottojen takaisinmaksuun tarvittavat varat ja sellaiset varat, jotka ovat peräisin investoinnin realisoinnista tai luovutuksesta.

26 Nämä sopimukset vastaavat siten EY 56 artiklan 1 kohdan sanamuotoa, jonka mukaan ”– – kiellettyjä ovat kaikki rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä”, ja EY 56 artiklan 2 kohdan sanamuotoa, jonka mukaan ”– – kiellettyjä ovat kaikki rajoitukset, jotka koskevat

maksuja jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä", ja ne ovat kyseisen artiklan tarkoituksen mukaisia.

27 On totta, että tässä komission kanteessa tarkoitetuissa perustamissopimuksen määräyksissä annetaan neuvostolle toimivalta rajoittaa tietyissä olosuhteissa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä pääomanliikkeitä ja maksuja, ja näihin kuuluvat kyseessä olevissa maksujen siirtoja koskevissa lausekkeissa tarkoitetut pääomanliikkeet ja maksut.

28 Kyseessä olevissa määräyksissä, jotka sisältyvät EY 57 artiklan 2 kohtaan, EY 59 artiklaan ja EY 60 artiklan 1 kohtaan, määrätään yhteisön yleisen edun suojaamiseksi ja siksi, että yhteisö voisi tarvittaessa täyttää kansainväliset velvoitteensa ja jäsenvaltioiden velvoitteet, sen periaatteen poikkeuksista, joka koskee pääomien ja maksujen vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

29 EY 57 artiklan 2 kohdassa määrätään, että neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toteuttaa tiettyjä rajoittavia toimenpiteitä, jotka koskevat pääomanliikkeitä kolmansiin maihin tai kolmansista maista erityisesti suorien sijoitusten osalta. Yksimielisyys on tällaisten toimenpiteiden toteuttamisen edellytyksenä silloin, kun ne merkitsevät yhteisön oikeudessa "taantumista" kolmansiin maihin tai kolmansista maista suuntautuvien pääomanliikkeiden vapauttamisessa.

30 EY 59 artiklassa annetaan neuvostolle mahdollisuus toteuttaa komission ehdotuksesta ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan suojatoimenpiteitä, jos pääomanliikkeet kolmansiin maihin tai kolmansista maista "aiheuttavat tai uhkaavat aiheuttaa vakavia vaikeuksia talous- ja rahaliiton toiminnalle", sillä edellytyksellä, että tällaiset toimenpiteet ovat ehdottomasti tarpeen ja että niitä toteutetaan "enintään kuuden kuukauden ajan".

31 EY 60 artiklan 1 kohdan nojalla neuvosto voi komission ehdotuksesta toteuttaa pääomien liikkuvuutta ja maksuja koskevat ”tarpeelliset kiireelliset toimenpiteet” pannakseen täytäntöön yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Tällainen toiminta voi osoittautua tarpeelliseksi esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston antaman päätöslauselman täytäntöön panemiseksi.

32 On riidatonta, että kyseessä olevissa sopimuksissa ei ole mitään määräystä, jossa yhteisölle varattaisiin tällaiset mahdollisuudet rajoittaa investointeihin liittyvien varojen liikkeitä. On siis tutkittava, oliko Itävallan tasavalta tästä syystä velvollinen käyttämään aiheellisia keinoja, joihin EY 307 artiklan toisessa kohdassa viitataan.

33 EY 307 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan perustamissopimuksen määräykset eivät vaikuta oikeuksiin tai velvollisuuksiin, jotka johtuvat jäsenvaltion ennen liittymistään kolmannen valtion kanssa tekemästä sopimuksesta. Tämän määräyksen tavoitteena on täsmentää kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti, että perustamissopimuksen soveltaminen ei vaikuta kyseisen jäsenvaltion sitoutumiseen yhtäältä kunnioittaa niitä kolmansien valtioiden oikeuksia, jotka johtuvat perustamissopimusta edeltävästä sopimuksesta, ja toisaalta noudattaa velvollisuuksiaan (ks. asia 812/79, Burgoa, tuomio 14.10.1980, Kok., s. 2787, Kok. Ep. V, s. 323, 8 kohta; asia C-84/98, komissio v. Portugali, tuomio 4.7.2000, Kok., s. I-5215, 53 kohta ja asia C-216/01, Budějovický Budvar, tuomio 18.11.2003, Kok., s. I-13617, 144 ja 145 kohta).

34 EY 307 artiklan toisessa kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus käyttää kaikkia aiheellisia keinoja sellaisten ristiriitojen poistamiseksi, joita on todettu olevan yhteisön oikeuden ja ennen jäsenvaltion liittymistä tehtyjen sopimusten välillä. Kyseisen määräyksen mukaan tällöin jäsenvaltiot tarvittaessa avustavat toisiaan ja tapauksissa, joissa se on aiheellista, vahvistavat yhteisen kannan.

35 EY 57 artiklan 2 kohdan, EY 59 artiklan ja EY 60 artiklan 1 kohdan määräyksissä annetaan neuvostolle toimivalta rajoittaa tietyissä tarkkaan määritellyissä tilanteissa pääomanliikkeitä ja maksuja jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden välillä.

36 Kyseisten määräysten tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi on tarpeen, että pääomien vapaata liikkuvuutta rajoittavia toimenpiteitä voidaan, mikäli neuvosto niitä antaa, soveltaa välittömästi valtioihin, joita tällaiset toimenpiteet koskevat ja jotka voivat olla joitakin niistä valtioista, jotka ovat allekirjoittaneet jonkin kyseessä olevan sopimuksen Itävallan tasavallan kanssa.

37 Tällainen neuvostolla oleva toimivalta antaa yksipuolisesti kolmansiin valtioihin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä alalla, joka on sama kuin aikaisemmalla jäsenvaltion ja kolmannen valtion välisellä sopimuksella säännelty ala tai joka liittyy tällaiseen aikaisemmin säänneltyyn alaan, tarkoittaa sitä, että kyseessä on ristiriita kyseisen sopimuksen kanssa silloin, kun yhtäältä sopimuksessa ei ole määräystä, jonka nojalla kyseinen jäsenvaltio voi käyttää oikeuksiaan ja täyttää velvoitteensa yhteisön jäsenenä, ja kun toisaalta tämä ei ole mahdollista myöskään minkään kansainvälisen oikeuden keinon nojalla.

38 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, toimet, joihin tämä jäsenvaltio on vedonnut ja joilla se katsoo voivansa täyttää yhteisön oikeuden mukaiset velvoitteensa, eivät näytä takaavan, että se voisi niin tehdä.

39 Ensinnäkin aika, joka kaikille kansainvälisille neuvotteluille ominaisesti on tarpeen kyseessä olevien sopimusten neuvottelemiseksi uudelleen, on luonnostaan ristiriidassa kyseisten toimenpiteiden tehokkaan vaikutuksen kanssa.

40 Toiseksi on katsottava, että mahdollisuus käyttää muita kansainvälisessä oikeudessa tarjottuja keinoja, kuten keskeyttää sopimuksen soveltaminen tai jopa irtisanoa kyseessä olevat sopimukset tai niiden jotkin määräykset, on vaikutuksiltaan liian epävarma sen varmistamiseksi, että neuvoston toteuttamia toimenpiteitä voitaisiin soveltaa tehokkaasti.

41 Itävallan tasavalta aikoo, kuten se vielä täsmensi istunnossa, sisällyttää neuvoteltavina oleviin investointisopimuksiin tai niihin voimassa oleviin sopimuksiin, jotka uudistetaan, lausekkeen, jossa alueellisille järjestöille varataan tietty toimivalta ja jonka nojalla olisi siten mahdollista soveltaa pääomanliikkeitä ja maksuja rajoittavia neuvoston toteuttamia toimenpiteitä.

42 Vaikka onkin katsottava, että tällaista lauseketta olisi lähtökohtaisesti pidettävä, kuten komissio myönsi istunnossa, sellaisena, että sillä voidaan poistaa todettu ristiriita, on riidatonta, että komission tarkoittamissa tapauksissa Itävallan tasavalta ei ryhtynyt määräajassa, jonka komissio oli sille perustellussa lausunnossaan asettanut, mihinkään toimiin kyseessä olevien kolmansien valtioiden osalta poistaakseen sen riskin, että näiden kolmansien valtioiden kanssa tehtyjä investointisopimuksia sovellettaessa voi syntyä ristiriita niiden toimenpiteiden kanssa, joita neuvosto voi antaa EY 57 artiklan 2 kohdan, EY 59 artiklan ja EY 60 artiklan 1 kohdan nojalla.

43 On lisättävä, että kuten asiassa C-249/06, komissio vastaan Ruotsi, tänään annetusta tuomiosta (Kok., I-1335) ilmenee, sellaiset ristiriidat perustamissopimuksen kanssa, joihin kolmansien valtioiden kanssa tehdyt investointisopimukset johtavat ja jotka estävät soveltamasta pääomanliikkeiden ja maksujen rajoituksia, joista neuvosto voi päättää EY 57 artiklan 2 kohdan, EY 59 artiklan ja EY 60 artiklan 1 kohdan nojalla, eivät koske vain jäsenvaltiota, joka on tässä asiassa vastaajana.

44 On siis katsottava, että EY 307 artiklan toisen kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on tarvittaessa avustettava toisiaan todettujen ristiriitojen poistamiseksi ja tapauksissa, joissa se on aiheellista, vahvistettava yhteinen kanta. Kun komissio täyttää EY 211 artiklaan perustuvaa tehtäväänsä huolehtia siitä, että perustamissopimuksen määräyksiä noudatetaan, sen on tehtävä aloitteet, joilla voidaan helpottaa kyseessä olevien jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa ja sitä, että kyseiset jäsenvaltiot vahvistavat yhteisen kannan.

45 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 307 artiklan toisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole käyttänyt aiheellisia keinoja ristiriitojen poistamiseksi pääomansiirtoa koskevista määräyksistä investointisopimuksissa, jotka se on tehnyt Korean tasavallan, Kap Verden tasavallan, Kiinan kansantasavallan, Malesian, Venäjän federaation ja Turkin tasavallan kanssa.

Oikeudenkäyntikulut

46 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Itävallan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saksan liittotasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta ja Suomen tasavalta, jotka ovat tässä asiassa väliintulijoina, vastaavat saman artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 307 artiklan toisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole käyttänyt aiheellisia keinoja ristiriitojen poistamiseksi pääomansiirtoa koskevista määräyksistä investointisopimuksissa, jotka se on tehnyt Korean tasavallan, Kap Verden tasavallan, Kiinan kansantasavallan, Malesian, Venäjän federaation ja Turkin tasavallan kanssa.

2) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Saksan liittotasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset